

RESERVILÄISLIITTO

**Julkaisuvapaa
19.3.2017 kello 12.00**

Reserviläisliiton puheenjohtajan Ilpo Pohjolan tervehdys Raision Reserviläiset ry:n lipunnaulus- ja siunaustilaisuudessa 19.3.2017, Raision kirkko

Kunnioitetut sotiemme veteraanit ja lotat, Raision Reserviläisten arvoisa herra puheenjohtaja ja jäsenet, hyvät naiset ja miehet

Reserviläisliiton puolesta kiitän kutsusta tähän, arvokkaaseen tilaisuuteen. Olemme paikalla vihkimässä Raision Reserviläisen ry:n lippua. Kuten tiedämme, liput ovat vaakunoihin rinnastettavia julkisia tunnuksia, joilla on kuitenkin toisenlaiset käyttömuodot. Lippujen synty ja käyttö on peräisin taistelukentiltä, kuten vaakunakilpienkin. Liput ovat kehittyneet päälliköiden komentosauvoista ja joukko-osastojen sotamerkeistä.

Eläinkuviolla, voitonseppelillä ja värikkäillä kangaskaistaleilla somistetuilla komentosauvoilla johtivat muinaiskansojen päälliköt sotajoukkojensa liikkeitä ja taistelun kulkua. Komentosauvat olivat paitsi tunnuksia, myös viestitysvälineitä, kuten varsinaiset liput myöhempinä vuosisatoina.

Lippu on aina edustamansa yhteisön arvokkain tunnus ja perinne-esine. Se on yhteisönsä kunniatunnus, jota käytetään erilaisissa juhlatilaisuuksissa. Lippu on kautta aikojen ollut yhteisölleen kokoontumismerkki ja suunnannäyttävä. Taistelukentillä lipusta muodostui sotilaallisen kunnian ja uskollisuuden vertauskuva. Taistelun aikana pidettiin lippu liehumassa joukon yläpuolella viimeiseen asti.

Kohta naulattava ja siunattava Raision Reserviläiset -yhdistyksen lippu kuvastaa hyvin sitä aatepohjaa ja niitä arvoja, joiden varassa yhdistys toimii. Lippunne kokoaa ja yhdistää teitä sekä näyttää suuntaa ja antaa rohkeutta esteiden voittamiseen. Kerätköön lippunne ympärilleen kasvavan reserviläisiä ja muita suomalaisia, joille maamme itsenäisyys, kansalaistemme turvallisuus ja menestys ovat arvokkaita ja, joita yhdistää vahva maanpuolustustahto. Miehiä ja naisia, jotka ovat valmiit puolustamaan yhteistä isänmaatamme viimeiseen hengenvetoon saakka.

Kertokoon lippunne paraateissa ja muissa juhlatilaisuuksissa, että reserviläiset ovat Suomen puolustuksen selkäranka ja, että Raisiossa reserviläisiä edustaa Raision Reserviläiset. Antakoon uljas lippunne yhdistyksellenne ja jäsenillenne voimia arvokkaassa työssänne maanpuolustuksen, kotiseutunne ja koko yhteisen Isänmaamme hyväksi.

Hyvät kuulijat,

Puolustusratkaisumme nojaa yleiseen asevelvollisuuteen ja suureen reserviin. Sodan ajan joukoistamme yli 95 prosenttia koostuu reserviläisistä. Toimiakseen puolustusratkaisumme vaatii paitsi jatkuvaa ja riittävää kertausharjoituskoulutusta myös reserviläisten

omaehtoista toimintaa ja kouluttautumista.

Eduskunnan käsittelyssä on parhaillaan puolustuselonteko, jossa linjataan puolustuksemme kehittämistä pitkälle 2020-luvulle. Reserviläisliitto on menossa ensi torstaina Eduskunnan puolustusvaliokunnan kuultavaksi tämän osalta. Tulemme tyydytyksellä kertomaan kansanedustajille, että selonteon isot linjaukset vastaavat Reserviläisliiton tahtotilaa. Puolustusvoimien sodan ajan vahvuutta esitetään nostettavaksi paikallispuolustusta vahvistamalla, kuten liitto jo viime syksynä esitti.

Selonteossa linjataan, että vahvuutta nostetaan 50.000 hengellä niin, että sodan ajan vahvuutemme nousee 280.000 henkilöön. Selonteossa on hieman epämääräisesti määritelty se, mitä tämä käytännössä tarkoittaa ja ovatpa jotkut epäilleet, että kyse on vain laskentatavan muutoksesta. Totean tässä liiton odotusarvona olevan, että sodan ajan joukkojen määrä nousee niin, että muodostamme lisää, reserviläisistä muodostettavia paikallispataljoonia. Että oikeasti vahvistamme paikallispuolustusta.

Selonteon mukaan paikallisjoukot ovat joukkoja, joilla luodaan valtakunnallinen kattavuus valvomalla alueita, suojaamalla kohteita, perustamalla muita sodan ajan joukkoja sekä tukemalla muita viranomaisia. Nämä ovat aivan keskeisiä tehtäviä koko puolustusjärjestelmämme kannalta.

Puolustusvoimat kertoi aikanaan paikallispataljoonamallia esiteltäessä, että jokaiseen maakuntaan tulee vähintään yksi paikallispataljoona mutta tarkkaa määrää ei ilmoitettu. Maakuntien määrän perusteella pataljoonia lienee parikymmentä. Samalla kerrottiin, että maavoimien 150.000 sotilaan sodan ajan vahvuudesta noin viidennes on paikallispataljoonissa eli noin 30.000 sotilasta.

Näiden vuonna 2014 annettujen ja nyt puolustuspoliittisessa selonteossa olevien, julkisten tietojen perusteella voisi tavoitteeksi asettaa vähintään paikallispataljoonien määrän tuplaamisen niin, että niiden henkilövahvuus kasvaisi 30.000 henkilöllä. Erittäin hyvään tilanteeseen pääsisimme jos paikallispuolustuksen vahvuutta kasvatettaisiin vielä toisella 30.000 hengellä, jolloin jokaisessa maakunnassa olisi jo kolme paikallispataljoonaa.

Selonteossa myös linjataan, että vapaaehtoisuuden merkitystä puolustusjärjestelmässämme lisätään, minkä suomeksi sanottuna pitäisi merkitä, että uudet sodan ajan sijoitukset täytetään ensisijaisesti vapaaehtoisia reserviläisiä hyödyntämällä. Tämän myötä entistä useampi jäsenenämme oleva reserviläinen saisi toivomansa sodan ajan sijoituksen.

Edelleen selonteossa puhutaan pohjoismaisten kodinturvajärjestelmien tyyppisen järjestelmän rakentamisesta myös Suomeen. Reserviläisliitto ei näe uusia rakenteita tarpeellisena vaan katsoo tavoitteeseen päästävän parhaiten puolustusvoimien paikallispataljoonien määrää kasvattamalla sekä muodostamalla nämä joukot reserviläisistä, joilla on halua ja mahdollisuutta omaehtoiseen harjoitteluun ja kouluttautumiseen.

Tässä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen roolin tulee olla erittäin merkittävä. Lisäksi järjestelmän tulee vahvasti nojautua reserviläisjärjestöjen kenttäkelpoisuutta ja ampumataitoja sekä maanpuolustustahtoa ylläpitävän toiminnan varaan. Näiden muodostama kokonaisuus on tehokkain ja edullisin tapa lisätä puolustuksemme tehoa

sekä toimintavalmiutta ja -nopeutta. Tosin lisärahaa tämäkin vaatii eikä pelkästään MPK:lle vaan kaikille mukana oleville tahoille. Lisärahaahan on selonteossa varattukin runsaat 50 miljoonaa euroa, josta pieni osa voidaan varmasti korvamerkitä tähän käyttöön.

Paikallisjoukkojen vahvistamista puoltavat vahvasti Krimin tapahtumat. Alueelle ilmaantui vieraita joukkoja eikä kukaan tehnyt vastarintaa. Niemimaalla toimineet varuskunnat motitettiin ja niissä palvelleet sotilaat siirrettiin myöhemmin linja-autokuljetuksilla pois alueelta. Venäjä valtasi Krimin käytännössä laukaustakaan ampumatta.

Suomessa asia tuskin sujuisi ihan näin vaivattomasti, sillä meillä on yli 900.000 sotilaskoulutuksen saanutta reserviläistä. Heistä aika monella on omia aseita kotona. Meidän tulee kuitenkin varmistaa puolustusjärjestelmäämme kehittämällä, että pystymme järjestäytyneeseen vastarintaan yllättävissä ja nopeissakin tilanteissa. Meidän pitää varmistaa, ettei meitä yllätetä housut kintuissa, vaan, että kaikissa tilanteissa ja maamme joka kolkassa kykenemme vastaamaan kaikkiin mahdollisiin uhkakuviin ja tilanteisiin.

Paikallispuolustuksemme vahvistaminen on myös puolustuksemme uskottavuutta lisäävä signaali, joka varmasti noteerataan maamme rajojen ulkopuolella. Se osoittaa kaikkiin ilmansuuntiin sen, että me suomalaiset aiomme pitää itsenäisyydestämme kiinni ja tarvittaessa taistella sen puolesta kaikissa olosuhteissa. Se kertoisi, että täällä ammuttaisiin aina takaisin ja, ettei tänne kannata yrittää tulla.

Siirtykäämme seuraavaksi seremoniassa eteenpäin ja aloittakaamme lippunne naulaus. Pyydän yhdistyksen puheenjohtajaa johtamaan seremoniaa. Kiitos teille kaikille.